

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/147/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012019
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113012019.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. januára 2015 v Trenčíne samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

rozhodol:

Obžalovaný

P. E., nar. XX.XX.XXXX v R., okres R., bytom B. E., B. č. XX, zamestnaný v S. družstve L. - N., t. č. na slobode,
je vinný, že

dňa 07.06.2013 v čase o 14.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo Daihatsu Move L9, EČV: TN 110DP, v obci Chocholná-Velčice po miestnej komunikácii smerom na Trenčín, kde pri miestnom poľnohospodárskom družstve bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín, ktorá ho vyzvala na predloženie dokladov a vykonanie dychovej skúšky, pričom pri kontrole predložil iba doklady od vozidla a občiansky preukaz, následne sa podrobil dychovej skúške na prístroji Alcotest 7410, číslo ARFM-0130 v čase o 14.57 hod. s pozitívnym výsledkom merania 1,47 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou v čase o 15.14 hod. s výsledkom 1,31 mg/l, pričom vykonanou lustráciou bolo zistené, že obvinený má toho času rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod č. 6T 38/2013 zo dňa 29.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v rovnaký deň, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov,

t e d a

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), 37 písm. h) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok .

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á na skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 7 Tr. zákona za použitia § 39 odsek 1 Tr. zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín podala na Okresný súd Trenčín dňa 14. novembra 2013 pod č. k. 1Pv 511/13 obžalobu na P. E. na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku, pre trestné činy spáchané v jednočinnom súbehu, a to pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona.

Potom, čo samosudca podanú obžalobu podľa trestného poriadku preskúmal a následne dňa 26. novembra 2013 vydal trestný rozkaz, tento podaním odporu z oprávnených osôb napadol iba okresný prokurátor. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. januára 2015 potom, keď prítomná intervenujúca prokurátorka zotrvala na podanom odpore a procesné strany už nehodlali opätovne konať o dohode o vine a treste, po prednese obžaloby intervenujúcou prokurátorkou, bol obžalovaný P. E. samosudcom poučený o všetkých svojich procesných právach podľa § 257 odsek 1, odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Tr. poriadku. Obžalovaný následne urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, teda uznal vinu zo spáchania žalovaného skutku v celom rozsahu, keď svoje konanie už predtým fakticky úprimne oľutoval a následne na všetky obligatórne položené otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Tr. poriadku zodpovedal kladne, t. j. „áno“. Po zistení stanoviska intervenujúcej prokurátorky, ktorá navrhol súdu prijať takéto vyhlásenie obžalovaného a vykonať iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, súd takéto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku uznesením podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku prijal s tým, že sa vykoná dokazovanie iba vo vzťahu k výroku o trestnoprávných sankciách.

To, že sa žalovaný skutok stal, a že tohto sa dopustil v celom rozsahu obžalovaný P. E. preukazovali aj ďalšie, v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy, a to predovšetkým výpovede svedkov Z. X. a Z. E., príslušníkov policajného zboru, ktorí v inkriminovanom čase a mieste zastavili obžalovaného počas vedenia predmetného osobného motorového vozidla pri cestnej kontrole, ďalej relevantné listinné dôkazy, predovšetkým zápis o dychovej skúške na alkohol, o ktorých vieryhodnosti neboli žiadne pochybnosti. Preto aj vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo možné vyhlásenie obžalovaného P. E. o uznaní viny v celom rozsahu zo spáchania žalovaného skutku po splnení ďalšej procesnej podmienky v zmysle § 257 odsek 5 Tr. poriadku prijať a ďalej vykonať dokazovanie vo vzťahu k výrokom o trestnoprávných sankciách.

Obžalovaný z hľadiska veku jednoznačne spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 ods. 1 Tr. zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepríčetnosť v zmysle § 23 Tr. zákona, či zníženie príčetnosti, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť obžalovaného. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný P. E. formou priameho úmyslu (dolus directus) podľa § 15 písmeno a) Tr. Zákona u každého zo žalovaných trestných činov - prečinov, keď v celom rozsahu boli naplnené aj ich objektívne stránky (konanie páchatela), ktoré zreteľne vyplývali zo skutkovej časti tak obžaloby, ako aj napokon z rozsudku. Spolu boli naplnené aj ich objekty, ktoré žalované trestné činy - prečinov pritom chránia v zmysle trestného zákona. V prípade oboch žalovaných trestných činov - prečinov bol naplnený aj zákonný materiálny korektív, stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného, ktorý bol v danom prípade celkom zrejme viac ako dostatočne naplnený, podľa trestného zákona v miere vyššej ako nepatrnej, s prihliadnutím na všetky zákonné skutočnosti, ktoré ho majú napĺňať. Preto súd aj v nadväznosti k výroku o vine obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku tento právne posúdil v zhode tak, ako poukazovala prokuratúra v obžalobe.

Následne boli na hlavnom pojednávaní oboznámené relevantné listinné dôkazy ich prečítaním, ku ktorým nemal obžalovaný žiadne pripomienky.

Obžalovaný podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, pre spáchanie taktiež jedného z trestných činov ako v predmetnej trestnej (§ 289 odsek 1 Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. mája 2013 sp. zn. 6T/38/2013), za čo mu bol okrem uloženého peňažného trestu, ktorý medzičasom zaplatil, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 (dva) roky. Z evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nebol priestupkovo postihovaný, vyjmúc priestupkov na úseku dopravy, pre ktoré priestupky bol postihovaný opakovane. Z miesta trvalého bydliska nebol bližšie hodnotený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na stupeň závažnosti oboch spáchaných trestných činov, osobu obžalovaného, okolnosti za akých došlo k ich spáchaniu, na účel trestu, ako i na možnosť nápravy obžalovaného.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, s prihliadnutím na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a na motív jeho konania, súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu § 34 Tr. zákona bude postačovať, vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny v celom rozsahu s jeho prejavom ľútosti, keď takýto postoj zaujímal od samého počiatku predmetného trestného konania, uloženie úhrnného (podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, t. j. bez aplikácie tzv. „asperačnej zásady“) výchovného (podmienečného) trestu odňatia slobody v strede trestnej sadzby podľa najprísnejšieho spáchaného trestného činu (§ 348 odsek 1 Tr. zákona, t. j. 0 - 2 roky), pri zohľadnení ustanovenia § 38 odsek 2 Tr. zákona /vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, v danom prípade po jednej, a to uvedenej v §§ 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr., zákona/, vo výmere 1 (jeden) rok, s podmienečným odkladom jeho výkonu podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona na primeranú skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia (1 - 5 rokov), na 2 (dva) roky. Je zrejmé, že v danom prípade so zreteľom na doterajšie nezákonné konanie obžalovaného, keď opätovne viedol motorové vozidlo pod vplyvom omamnej látky a navyše v čase zákazu súdu, je plne namieste so zreteľom na dosiahnutie účelu trestu (§ 34 Tr. zákona) uložiť mu aj opätovne takýto trest. V jeho prípade by však súd musel postupovať podľa odseku 3 ustanovenia § 61 Tr. zákona a takýto trest ukladať až v hornej polovici zákonného rozpätia, t. j. minimálne 5 rokov 6 mesiacov a 1 deň. Súd je však toho názoru, že aj s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, keď konanie obžalovaného nemalo v konečnom dôsledku žiaden následok vo vzťahu k iným osobám či cudziemu majetku, hoci na druhej strane nie je určite možné tolerovať takéto počínanie osôb, predsa bude dostatočné uložiť mu trest pod uvedenú hranicu, za použitia § 39 odsek 1 Tr. zákona. Teda takýto trest mu mimoriadne znížiť v zákonnej miere ustanovenia odseku 3 písm. f) §-u 39 Tr. zákona. Súd takto potom obžalovanému uložil primeraný takýto trest na 4 (štyri) roky.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody spojené nebolo, preto ani výroková časť tohto rozsudku výrok o náhrade škody neobsahuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.